

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับแต่ปีพ.ศ. 2495 ประเทศไทยมีการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นจนถึงปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มีเจตนารมณ์ที่มุ่งหวังให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครอง ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ นอกจากนี้ยังได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจด้านการปกครองไปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะเห็นได้จากการกำหนดหมวด 5 แนว นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมาตรา 78 กำหนดว่า “รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจกรรมท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการตลอดทั้ง โครงการสร้างพื้นฐาน สาธารณสุขในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศรวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น”(วุฒิสาร ตัน ไชย 2546 :1)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 14 มาตรา 281 บัญญัติไว้ว่ารัฐ จะต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา 283 บัญญัติไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไป ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวมด้วยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วน ตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์กรเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า

เป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่และจัดสรรรายได้ ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน เป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 โดยยกฐานะจากสภาตำบล ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่แล้วมา คิดต่อกันสามปีเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ย เหตุผลสำคัญในการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมและอำนาจอื่นๆตามที่กฎหมายกำหนด มีบุคลากร ทรัพยากร และมีงบประมาณในการบริหารเป็นของตัวเอง มีความเป็นอิสระในการบริหารกิจการทั้งปวง อนึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยการปกครองไว้ในหมวด 14 ซึ่งการตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพการบริหารประเทศ เพราะการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเปรียบเสมือนการกระจายอำนาจสู่ประชาชน และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นองค์กรระดับรากหญ้าซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตามกฎหมายได้กำหนดหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ โดยตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 (มาตรา 66) ได้กำหนดให้้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 67) กำหนดให้มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้ คือ

1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควร (โกวินท์ พวงงาม. 2550 : 166)

หากพิจารณาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จะเห็นว่าปัญหาสำคัญที่ทำให้การบริหารงานพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร หลายประการ จะพบว่าภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพื้นที่มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้จึงเกิดปัญหาดังนี้ 1) อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดไว้กว้างขวาง ไม่ชัดเจน โดยไม่คำนึงถึงฐานะการคลัง และขีดความสามารถ ทางการบริหาร รวมถึง ทักษะด้านเทคนิควิชาการต่างๆทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนมาก มีรายได้น้อยและขาดความรู้ทางเทคนิคไม่สามารถดำเนินกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ได้ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความศรัทธาของประชาชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบล 2) องค์การบริหารส่วนตำบลมุ่งเน้นดำเนินการที่มีลักษณะการจัดกิจการ สาธารณะด้าน ภายนอกและ โครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดซื้อ จัดจ้างเป็นหลัก สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมหรือการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติหรือกิจกรรมสาธารณสุขหรือกิจกรรมด้านการศึกษา 3) องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ในบางเรื่องได้ (ถึงแม้มีความต้องการที่จะทำ) เนื่องจากหน่วยงานของรัฐยังไม่ได้มอบหมายภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำ เพราะกฎหมายระเบียบต่างๆยังไม่มีปรับปรุงแก้ไขให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินกิจการได้ 4) องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังไม่สนใจหรือเข้าใจในการประสานการดำเนินกิจการร่วมกับหน่วยงานของรัฐตามอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล มักจะผลักภาระให้เป็นของหน่วยงานของรัฐหรือยังไม่มี การร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น(เทศบาล สุขาภิบาลและอบจ.)ในการทำกิจการ

ลักษณะของ“สหการ” เหตุผลหนึ่งที่ “สหการ”ยังไม่เกิดขึ้นเนื่องจากยังไม่ปรากฏแนวทาง และวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการอย่างไร 5) สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่เข้าใจ บทบาท อำนาจและหน้าที่ รวมถึงการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่นั้นๆว่าจะดำเนินการได้ อย่างไร หรืออาจกล่าวได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดทักษะในการปฏิบัติงานตาม อำนาจหน้าที่ ขาดคู่มือที่จะแนะนำการทำงานตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย และปฏิบัติได้ (โกวิท พวงงาม. 2548 : 256)

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเคุย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 โดยยกฐานะจากสภาตำบลเมื่อพุทธศักราช 2540 โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 และประกาศผลดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไปเล่มที่ 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเคุย. 2550) โดยกฎหมายได้ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเคุย มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กำหนดให้ มีหน้าที่ดำเนินงานในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบล ตามมาตรา 67 ที่ต้องทำ 9 ประการ ซึ่งมีผลต่อความ กินดี อยู่ดีของประชาชน

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเคุย อำเภอภูกระดึง

จังหวัดมหาสารคาม ที่ผ่านมามีปัญหาข้อร้องเรียน / ร้องทุกข์ จากประชาชนในเขต ตำบลห้วยเคุยอำเภอภูกระดึง จังหวัดมหาสารคาม อาทิเช่น เรื่อง ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับ สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีผู้สูงอายุ จำนวน 656 คน ในปีงบประมาณ 2551 ไม่ได้รับ สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามข้อบัญญัติของตำบลห้วยเคุย เรื่องของงบประมาณในการ ปรับปรุงถนน ขุดร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ภายในหมู่บ้าน เรื่องขาดที่ตั้งของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นอกจากนี้ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย (องค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยเคุย 2552 : 15) เมื่อเป็นเช่นนี้อาจทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลห้วยเคุยได้ เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ ที่จะต้องทำตามกฎหมายกำหนด ตามมาตรา 67 ที่จะต้องทำ 9 ประการ และไม่มีข้อมูลที่เป็นวิชาการในแต่ละด้านว่ามี การดำเนินงานอยู่ในระดับใด อาจทำให้ขาดแนวทางในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ รวมถึงการที่ จะจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานให้ดีที่สุดด้วย

ดังนั้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองตามความต้องการของประชาชนได้ อย่างแท้จริงซึ่งทำให้ผู้ศึกษา ในฐานะที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม ที่มีต่อการพัฒนา ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในตำบลภายใน ตำบลในด้านต่างๆว่าสามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในตำบลให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นได้ตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจเพียงใด ข้อเสนอแนะที่ได้รับจาก การศึกษาครั้งนี้ จะสามารถนำไปเสนอเพื่อปรับใช้ในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและทำให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้รับความ พึงพอใจในการดำเนินงานอย่างที่สุด

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามหมู่บ้านที่อยู่อาศัย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการศึกษา

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย เตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาผลการดำเนินงานตามหน้าที่ต่างๆ ทั้งสิ้น 8 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 6) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ 7) ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม 19 หมู่บ้าน จำนวน 4,268 คน(สำนักทะเบียนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย : 6 กันยายน 2552)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม 19 หมู่บ้าน จำนวน 374 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane , 1973 : 727)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ทำการศึกษาระหว่างเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ถึง เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

5.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) หมายถึง หมู่บ้านที่ประชาชนอาศัยอยู่ ได้แก่

5.1.1	บ้านโชคชัย	หมู่ที่	1
5.1.2	บ้านหนองแสง	หมู่ที่	2
5.1.3	บ้านวังโจด	หมู่ที่	3
5.1.4	บ้านหนองแคน	หมู่ที่	4

5.1.5	บ้านห้วยนา	หมู่ที่	5
5.1.6	บ้านลำโรง	หมู่ที่	6
5.1.7	บ้านวังทอง	หมู่ที่	7
5.1.8	บ้านโนนจันทร์หอม	หมู่ที่	8
5.1.9	บ้านโนนงาม	หมู่ที่	9
5.1.10	บ้านลำโรง	หมู่ที่	10
5.1.11	บ้านหนองแสง	หมู่ที่	11
5.1.12	บ้านห้วยเตย	หมู่ที่	12
5.1.13	บ้านหนองแสง	หมู่ที่	13
5.1.14	บ้านลำโรง	หมู่ที่	14
5.1.15	บ้านวังโจด	หมู่ที่	15
5.1.16	บ้านหนองแสง	หมู่ที่	16
5.1.17	บ้านห้วยนา	หมู่ที่	17
5.1.18	บ้านลำโรง	หมู่ที่	18
5.1.19	บ้านโนนงาม	หมู่ที่	19

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูดั่ง จังหวัดมหาสารคาม ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 5)พุทธศักราช 2546 มาตรา 67 ประกอบด้วย

5.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

5.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.2.3 การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

5.2.4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.2.4 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

5.2.6 การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

5.2.7 การคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

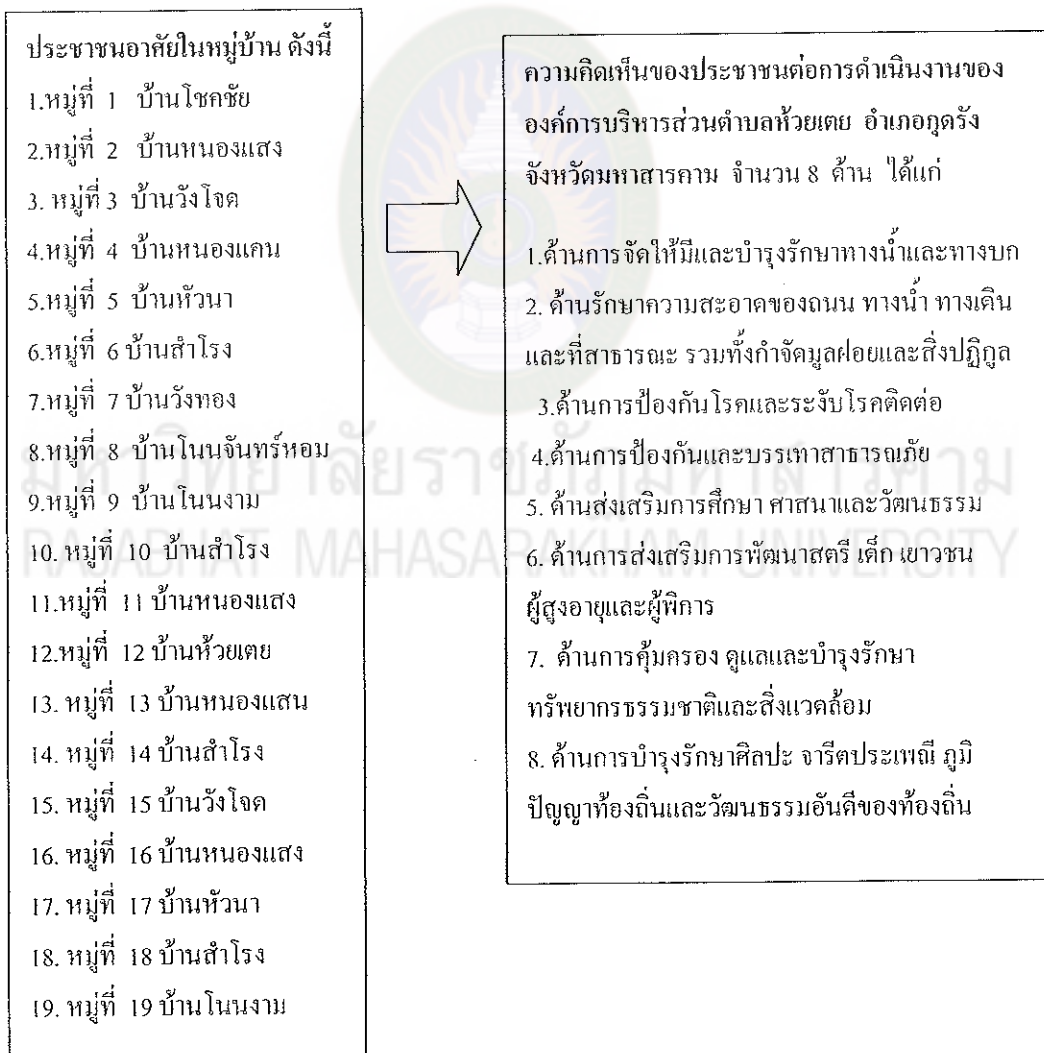
5.2.8 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอภูคัง จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาใช้กรอบการ
ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 มาเป็นกรอบแนวคิด
ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (dependent Variable)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติความเชื่อและค่านิยมของแต่ละบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว สิ่งที่มีรู้หรือความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจและสิ่งที่เห็นและรู้เข้าใจนำไปสู่ข้อวินิจฉัยหรือความเชื่อที่แสดงออกตามที่เห็น รู้หรือคิด และอยากทราบในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง ความคิดเห็น ของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุฉีกรัง จังหวัดมหาสารคาม

2. **การดำเนินงาน** หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอกุฉีกรัง จังหวัดมหาสารคาม ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 จำนวน 8 ด้าน ประกอบด้วย

2.1 **ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก** หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการสร้างถนนตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดให้มีการซ่อมแซมคูแล่งรักษาดินน ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 **ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล** หมายถึงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการทำความสะอาดถนนและที่สาธารณะ จัดให้มีภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชน จัดให้มีการเก็บขยะมูลฝอย มีการจัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาด และมีการประสานงานร่วมมือกับหน่วยราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการรักษาความสะอาด

2.3 **ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ** หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการกำจัดขุขี้และป้องกันโรคไข้เลือดออก จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้ในการป้องกันโรคติดต่อ

2.4 **ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบล เข้าหน้าที่ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดให้มี

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิง พร้อมกับมีศูนย์รับแจ้งและประสานงานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย มีการช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบภัย เช่นภัยแล้ง ไฟไหม้ จัดให้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.) จัดให้มีทีมหนึ่งหน่วยกู้ชีพ กู้ภัย หรือมียานพาหนะ เครื่องมือและอุปกรณ์กู้ชีพ ช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยฉุกเฉิน เป็นต้น

2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมหมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน มีโครงการอบรมประชาชนให้ได้รับความรู้ด้านอาชีพ ให้กับผู้นำชุมชน จัดโครงการศึกษาดูงานเกี่ยวกับด้านการเกษตร เช่นการทำเกษตรอินทรีย์ทำไร่นาสวนผสม สนับสนุนให้มีกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญๆเช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษาและได้จัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมเช่น วันลอยกระทง บุญบั้งไฟ

2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ หมายถึงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการเพื่อให้กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน มีส่วนร่วมในงานด้านพัฒนาท้องถิ่น

2.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนงานด้านการจัดให้มีการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม มีการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญและรักษาป่าไม้ชุมชน

2.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนงานด้านการบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณีของท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น เป็นศูนย์รวมในการจัดประเพณีต่างๆของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดให้มีกิจกรรมเพื่อรณรงค์การสืบทอดประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นและได้ส่งเสริมการให้มีการผลิตตามนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

สำหรับข้อที่ 9 ไม่ได้ทำการศึกษาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควรของแต่ละองค์กร

3. ประชาชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่อายุ 18 ปีขึ้นไปเป็นผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 โดยยกฐานะจากสภาตำบลเมื่อพุทธศักราช 2540 โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 และประกาศผลดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไปเล่มที่ 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540

5. หมู่บ้าน หมายถึง หมู่บ้านในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม ที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ได้จัดตั้งทำโดยประกาศจังหวัด ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้หลักเกณฑ์ตาม พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ได้แก่(1)บ้านโชคชัย (2)บ้านหนองแสง (3) บ้านวังโจด (4) บ้านหนองแกลน (5) บ้านห้วยนา(6) บ้านลำโรง (7) บ้านวังทอง (8) บ้านโนนจันทร์หอม (9) บ้านโนนงาม (10) บ้านลำโรง (11) บ้านหนองแสง (12) บ้านห้วยเตย (13) บ้านหนองแสง (14) บ้านลำโรง(15) บ้านวังโจด (16) บ้านหนองแสง (17) บ้านห้วยนา (18) บ้านลำโรง (19) บ้านโนนงาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอคูคต จังหวัดมหาสารคาม สามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะในการวางแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยให้มีประสิทธิภาพต่อไป